

شرایط کار در رشته مکانیک خودرو

امیر مهدی مرادیان

وضعیت برای مکانیک‌ها درآمدزا شده است. تعداد مکانیک‌ها هم نسبت به چند سال قبل چندین برابر شده و این نشان می‌دهد که این رشته بازار کار خوبی دارد.

من بین هنرجویان خودم تا به حال کسی را نداشتم که وارد بازار شده باشد و بعد پشیمان شود و بخواهد انصراف دهد. درآمد که دارند، خیلی خوش حال هستند. من حتی هنرجویانی دارم که با سن پایین، در ۱۴ و ۱۵ سالگی، درآمد قابل توجهی دارند.

پیشنهاد شما درباره ورود به بازار کار، به هنرجویی که قرار است این رشته را انتخاب کند یا در ابتدای راه است چیست؟ آن‌ها می‌توانند وارد بازار کار شوند؟

بنده سرکلاس با هنرجویان خودم صحبت می‌کنم و بارها به آن‌ها می‌گویم جذب بازار کار شوند، به عنوان شاگرد در یک مکان کار کنند و از توانایی و انرژی بالای مقتضای سنشان استفاده کنند. تعداد زیادی از شاگردان من صبح‌ها در هنرستان هستند و بعد از مدرسه و صرف ناهار بلافاصله به تعمیرگاه می‌روند. البته این باعث می‌شود صبح‌ها سرکلاس اندکی خواب‌آلود باشند، اما روش من این است که با آن‌ها مدارا کنم، زیرا این شرایط در راستای درس خواندنشان

با سلام خدمت هنرجویان عزیز. در این شماره از مجله رشد هنرجو، رشته مکانیک خودرو و بازار کار آن را بررسی می‌کنیم؛ گفت‌وگو می‌کنیم با مهندس ابطی، از هنرآموزان با سابقه در این رشته:

لطفاً خودتان را معرفی کنید.

سید علی اصغر ابطی هستم؛ هنرآموز رشته مکانیک خودرو.

تجربه و تحصیلات شما چیست و در حال حاضر مشغول انجام چه کاری هستید؟

در رشته مکانیک خودرو مدرک کارشناسی و در مدیریت آموزشی مدرک کارشناسی ارشد دارم. هنرآموز هنرستان هستم. همچنین چندین سال در مرکز فنی و حرفه‌ای تدریس و مدارک مرتبط کسب کردم.

بازار کار در رشته مکانیک خودرو چگونه است؟

بازار کار فوق‌العاده عالی است. متأسفانه با توجه به وضعیت کارخانه‌های خودروسازی داخل ایران، به خصوص ایران خودرو و سایپا، به خاطر اینکه از اول خودروی با کیفیتی تولید نمی‌شود، از زمانی که مشتری ماشین را می‌خرد، کارهای تعمیرات آن شروع می‌شوند. البته این

قسمت دوم - ببینید

قسمت اول - ببینید

آن‌هایی که در بازار کار می‌کنند، به‌طور عملی تقویت می‌شوند و جالب است که سؤال‌های فنی‌تر و پخته‌تری می‌پرسند

است. این درست نیست که طرف بگوید من می‌خواهم دیپلم بگیرم و بعد وارد بازار کار شوم. مطالبی را که ما سرکلاس به هنرجویان می‌گوییم، خودشان در محل کار به صورت عملی تجربه می‌کنند. همچنین ما در کلاس به خاطر محدودیت زمانی نمی‌توانیم چندان کار عملی انجام دهیم. آن‌هایی که در بازار کار می‌کنند، به طور عملی تقویت می‌شوند و جالب است که سؤال‌های فنی‌تر و پخته‌تری می‌پرسند.

بنده در این ۲۲ سال که تدریس کردم، به عینه دیده‌ام بچه‌هایی که در بازار کار می‌کنند، در یک برهه‌ای ممکن است ابزار خستگی کنند و بگویند صبح‌ها در مدرسه و بعد از ظهرها در تعمیرگاه هستیم. خب این واقعاً سخت است، ولی در بلندمدت می‌بینم که واقعاً موفق‌اند و کارشان فوق‌العاده است؛ خودم به آن‌ها غبطه می‌خورم. این افراد الان برای دیگر دانش‌آموزان الگو شده‌اند.

❖ سرمایه‌اولیه برای ورود مستقل به بازار کار در این رشته چقدر است؟

❖ امروزه رشته مکانیک خیلی تخصصی شده است. صرف اینکه یک نفر مکانیک است، این‌گونه نیست که همه کارها و تعمیرات قسمت‌های گوناگون خودرو را انجام دهد. برای ورود به بازار کار در هرگرایشی می‌توان با حداقل‌ها شروع کرد. به نظر من، غیر از تأمین مکان، با هزینه ۵ تا ۶ میلیون تومانی می‌توان شروع کرد و به تدریج وسایل مورد نیاز دیگر را خرید.

❖ آیا کار در رشته مکانیک خودرو فقط به مهارت عملی نیاز دارد یا دانش نظری هم نیاز است؟ اگر بخواهید درصدی به مهارت عملی و دانش نظری مورد نیاز هنرجویان این رشته اختصاص دهید، این درصد‌ها چگونه هستند؟

❖ اکثر مکانیک‌هایی که در بیرون کار می‌کنند، دارند کار عملی انجام می‌دهند، اما با توجه به پیشرفت‌ها در صنعت خودروسازی، دانش نظری هم خیلی اهمیت پیدا می‌کند. من در سطح شهر مکانیک‌های خیلی ماهری دیده‌ام که کارشان خیلی عالی است، اما از لحاظ نظری ضعیف هستند. این باعث می‌شود در مواقعی کم بیاورند. برای مثال، زمانی که ایران خودرو یک ماشین را تولید می‌کند و دفترچه راهنما و نقشه‌های آن را وارد بازار می‌کند، افرادی که فقط به لحاظ تجربی این علم را به دست آورده‌اند، حتی نقشه خوانی قطعه‌ها را هم بلد نیستند. دانش روز را فقط افراد تحصیل کرده می‌توانند درک کنند.

اگر بخواهم درصدی اختصاص دهم، ۶۰ درصد عملی و ۴۰ درصد نظری.

❖ آیا بین هنرجویان انگیزه مناسبی برای کار کردن در این رشته در بیرون از هنرستان و در اوقات فراغت وجود دارد؟

❖ بنده با هنرجویان خیلی صحبت می‌کنم. آن‌هایی که در بیرون کار می‌کنند، علاقه زیادی دارند. سر کلاس با تأخیر حاضری شوند و بعضی روزها غیبت می‌کنند، اما مقیدند که به تعمیرگاه بروند، چون این کار را دوست دارند. در آنجا هم سؤال‌هایی برایشان پیش می‌آید که گاهی استادشان نمی‌تواند پاسخ دهد، چون فقط عملی کار کرده است، بعد که می‌آیند این سؤال را از ما می‌پرسند، متوجه می‌شوم چه سؤال پخته‌ای است؛ این برایم جالب و ارزشمند است که ذهن دانش‌آموز درگیر موضوعی شده است. غالباً افرادی که در بیرون در این رشته کار می‌کنند، به همین شیوه جذب می‌شوند، اما افرادی را هم دیده‌ام که طی یکی دو سال گفته‌اند دوست نداریم در رشته مکانیک کار کنیم. خب این رشته به هر حال مشکلاتی دارد. این کار اندکی نامرتبی دارد و سروکارش با روغن است. لباس‌های تعمیرکار هم اکثراً کثیف و روغنی می‌شوند. اما درآمد خوبی هم دارد که به سلیقه شخص بستگی دارد.

❖ ارتباط هنرجویان با یک بزرگ‌تر که قبلاً مسیر پیش رویشان را پیموده است، چقدر می‌تواند مؤثر باشد؟

❖ خیلی زیاد. ببینید، در این سن نوجوان به خاطر ویژگی‌هایی نوجوانی از این شاخه به آن شاخه می‌پرد. اگر یک بزرگ‌تر در کنارش باشد، مثل معلم، یا پدر و مادر، که پشتوانه‌ای هنرجو باشند و به او انگیزه بدهند و اجازه ندهند که به سرعت از این شاخه به آن شاخه بپرد، خیلی کمک‌کننده است. همچنین، اول کار در تعمیرگاه ممکن است بعضی کارها برایش نامفهوم باشد. گاهی زود سرد می‌شود. اگر یک بزرگ‌تر پشتوانه‌اش باشد و حمایتش کند، خیلی می‌تواند مؤثر باشد.

❖ با توجه به اینکه فرمودید این رشته درآمد بالایی دارد، آیا اساساً اینکه هنرجویان روی درآمد متمرکز شوند درست است؟ آیا ملاک‌های دیگری را نباید مدنظر قرار دهند؟

❖ علاقه شخصی در هر کاری خیلی مهم است. به خصوص در کارهای فنی، اگر فردی از این دید به شغل مکانیکی نگاه کند مکانیک در محل و موقع کار ظاهر تمیزی ندارد، ممکن است فراری بشود،

اما این لذت که یک موتور را بعد از سرهم کردن روشن کند و حاصل کار خود را ببیند، علاقه او را جلب می‌کند. یا مثلاً در کارهای برقی یک مشکل را که برطرف می‌کند و بعد نتیجه کار را می‌بیند، خیلی برایش خوشایند است. این انگیزه خوبی است. البته طبیعی است دنبال حرفه‌ای هستیم که درآمد داشته باشد. همین درآمد بالا خیلی هنرجویان را ترغیب می‌کند که به این سمت بروند.

بزرگ‌ترین حسن هنرستان این است که هنرجویی در سنین ۱۵ تا ۱۸ سالگی خودش را می‌سنجد که آیا اصلاً به این رشته علاقه دارد یا نه، در حالی که در رشته‌های نظری، تا ۱۸ سالگی دیپلم است و بعد سربازی، و تازه اگر نخواهد ادامه تحصیل بدهد، سرگردان است که الان چه کاری می‌خواهد انجام بدهد، ولی بچه‌هایی که در هنرستان هستند و در بیرون هم شاغل‌اند، در همان سنین پایین به این نتیجه می‌رسند که از فلان رشته خوشم می‌آید یا نه، و اگر علاقه هم ندارند، می‌توانند عوض کنند و بروند رشته‌ای که علاقه دارند در آن کار کنند.

❖ این مجله رشد هنرجوست و مخاطب اصلی آن هنرجویان هستند. اگر توصیه‌ای به آن‌ها دارید، بفرمایید.

❖ به عنوان کسی که بیشتر عمرم را در رشته‌های فنی و در هنرستان بوده‌ام، توصیه‌ام این است که نوجوانان علاقه خودشان را دنبال کنند؛ به خصوص کسانی که وارد هنرستان می‌شوند، در هر رشته‌ای، حتماً به آن علاقه‌مند باشند. همچنین درس خواندن به تنهایی در هنرستان کافی نیست و حتماً و حتماً باید در کنار درس در بیرون از هنرستان هم در شغل مرتبط با رشته‌شان کار کنند تا بتوانند موفق شوند. سپاسگزارم از وقتی که برای این مصاحبه گذاشتید. سلامت و منصور باشید. من هم خیلی خوش حال شدم که در خدمت شما بودم.

